

נקודת התורפה של האויב: יש לסייע לעם האיראני למרוד בממשל

28.02.2024 | יוסי קופרווסר | written by
העולם עוסק בזרועות התמנון בלבנון, בעזה ובתימן ☒ ולא בראשו שבטהרון, וכשהדרך לפצצה
מתקצרת, ניתן לנצל את החולשה האיראנית, שנמצאת דווקא בתוכה

על חשיבות "הניצחון המוחלט"

28.02.2024 | גבי סיבוני | פרופ' מ במיל" written by
השימוש במונח "ניצחון מוחלט" מבהיר את הנחישות הישראלית לממש את מטרות המלחמה ואת
השינוי היסודי שחל בציבור הישראלי בהקשר לסכסוך עם הפלסטינים.

ישראל במלחמה רב-זירתית משפטית

28.02.2024 | ד"ר רפאל ביטון | written by
עיקרי הדברים

- ישראל נמצאת בעיצומה של מתקפה משפטית בינלאומית ורב-זירתית.
- בין החזיתות השונות: עתירות מנהליות נגד ממשלות זרות להפסקת אספקה צבאית לישראל; הטלת סנקציות מדינתיות נגד ישראלים; איום מפורש מבית הדין הבינלאומי הפלילי בדגש על קרב רפיח והתקדמות הדין בתביעתה של דרום אפריקה נגד ישראל.
- המטרה הנקודתית של הפעולות השונות ☒ לעצור את מלחמתה של ישראל בעזה, והמטרה הכללית ☒ לצמצם את חופש הפעולה הצבאי של ישראל.
- מקבלי החלטות צריכים לראות את כל הפעולות האלו במשולב. אסור לראות בהן מעשה משפטי, אלא מדיני-ביטחוני.

- הפתרון ² לייחד בעלי תפקיד מדיני-ביטחוני (ולא משפטי!) לעסוק בנושא. עליהם להפעיל מנופים שבידי ישראל (כמו מערכות נשק חיוניות וגז) למזעור נזקי התופעה.
- גם אז, קרוב לוודאי שישראל לכל היותר תמזער, ולא תעלים את התופעה. אפשר שהתופעה מבשרת את כניסתה של ישראל לעידן של פעולה תחת מגבלות נרחבות של רכש צבאי וסנקציות.
- לכן, יש להכין תוכניות מפורטות להפעלת מערכת הביטחון תחת עולם של אמברגו נשק וסנקציות.

רקע

נראה שבתחום המשפטי ישראל מצויה במלחמה משפטית רב-זירתית. כמו בתיאום, החלו בעולם הליכים משפטיים נגד ישראל ונגד ישראלים. האמצעים מגוונים. הם מתבצעים במדינות שונות ואינם מוגבלים לבתי דין בינלאומיים. נראה שיש לכולם מטרה אחת: לעצור את מלחמתה של ישראל בעזה; לעצור בכוח המשפט והמנהל את מלחמת המגן של ישראל.

המתקפה המשפטית על ישראל רחבה בהרבה מהתביעה של דרום אפריקה בבית הדין הבינלאומי לצדק. על זו נוספו הליכים של עתירות מנהליות במדינות מערביות. הם מכוונים לכפות על הממשלות המקומיות להימנע מאספקה צבאית לישראל. פעולות מנהליות נוספות הן כאלו שדווקא יזמו ממשלות מערביות באופן חסר תקדים. לדוגמה, סנקציות נגד אינדיבידואלים ישראלים. בו-בזמן שידר התובע של בית הדין הבינלאומי הפלילי איום חסר תקדים נגד ישראל. הטענה בנייר זה היא כי בעיקרם, המהלכים האלו מיועדים למטרה אחת ממוקדת: לחדול את מלחמת המגן בעזה. עתה, נסקור כל אחד מן האמצעים ונעמוד על הקשרים ביניהם.

עצירת אספקת נשק באמצעים משפטיים

ארגוני זכויות אדם הגישו עתירה נגד ממשלת הולנד.^[1] מטרת העתירה היא לכפות על הממשלה ההולנדית לחדול מאספקה צבאית לישראל. מדובר, בעיקר, באספקת חלקי חילוף למטוסי האף-35 שהולנד מחזיקה בשטחה. הטענה המרכזית בעתירה היא שעל ממשלת הולנד יש חובה משפטית להימנע מן האספקה. אחרת, לשיטת העותרים, הולנד עצמה תפר את חובותיה במשפט הבינלאומי.^[2] הטעם לזה הוא שלפי העותרים ישראל מבצעת פשעים בינלאומיים במלחמתה בעזה, ושהיא עושה זאת בין היתר באמצעות מטוסי האף-35. בית המשפט ההולנדי בערכאה הראשונה דחה את העתירה. העתירה נדחתה אף על פי שלשיטת בית המשפט ברור שהתגובה הישראלית ל-7/10 "אכן מערבת הפרות של המשפט הבינלאומי ההומניטרי". ערכאת הערעור הפכה את ההחלטה ואסרה על ממשלת הולנד לספק את החלפים לישראל. ממשלת הולנד כבר הודיעה שתערער.^[3] מחלוקת דומה, שאף היא נוגעת לחלקי נשק הקשורים לתוכנית האף-35, עלתה בדנמרק, ובמקביל לעתירה בהולנד החלו הליכים דומים באנגליה על רקע דומה ועם מטרות דומות.^[4]

למהלכים האלו יש כמה מאפיינים: הם מתנהלים נגד הממשלות המקומיות, כלומר הם מתנהלים נגד רצונן של הממשלות המקומיות ובדרך כלל ביוזמת ארגונים פרו-פלשתיניים; ההליכים מתנהלים על פי הדין המנהלי הפנימי של אותן מדינות, אבל לדין הבינלאומי יש בהן משקל. במידה מסוימת, ההליכים מזכירים את גל בקשות המעצר נגד ישראלים.[5] גם אז, רוב הפעולות נעשו שלא ברצונן של הממשלות המקומיות.

למאפיינים האלו יש כמה השלכות. הראשונה, השיח והסכמות של ישראל עם הממשלה המקומית אינו בהכרח יעיל (שהרי ממילא הממשלה הזו כבר מתנגדת למהלך). השנייה, שלאחר פסיקה שיפוטית, ולאור עצמאות מערכת המשפט במדינות המערביות, השיח עם הממשלה המקומית עוד יותר חסר תוחלת. למעשה, המלכוד עמוק עוד יותר. ממשלות עם שליטה בפרלמנט יכולות לזום תיקון חקיקה לשינוי המצב החוקי, אלא שבמקום שבו בית המשפט יבסס את פסיקתו על חובה בדין הבינלאומי, הרי שבחלק ממדינות אירופה, לדוגמה, ספק אם ניתן להעביר חקיקה מתגברת הן מטעמים משפטיים פנימיים והן מטעמים פוליטיים.

הקשר בין ההליכים האלו ובין המטרה של הפסקת המלחמה הישראלית ברור. הכוונה היא ליצור סחף במדינות המערב כולן (בדגש על מערב אירופה).[6] סחף שכזה עשוי להביא למסה קריטית של השפעה על אורך הנשימה הצבאי והמדיני הישראלי, עד כדי הפסקת האש.

סנקציות מנהליות על ישראלים

מהלך חסר תקדים נוסף שבא לעולם לאחרונה הוא הפעלת סנקציות בצו נשיאותי אמריקאי נגד ישראלים.[7] הסנקציות הופעלו נגדם על בסיס טענות לפעילותם בשטחי יהודה ושומרון. לא ניכנס כאן לתוכן המסוים של הצו הנשיאותי. יש לו פוטנציאל לתחולה רחבה באופן דרמטי, והוא מעורר שאלות מעוררות דאגה מבחינת ישראל. ניצמד כאן לסוגיה העקרונית. צווים שכאלה יכולים לכלול (מעבר לאיסור כניסה לארה"ב) הוראה על תפיסה והקפאה של נכסים של יעדי הצווים בארה"ב. אבל, ארה"ב נוהגת להרחיב את מוטת הסנקציות שלה על ידי הפניית האיום גם לצדדים שלישיים שיסכלו את הצו, ומכאן שאזרחי ישראלי יכול למצוא עצמו כשכספו בבנק ישראלי מוקפא ללא כל דיון שיפוטי. הצו מאפשר להפעילו גם על אנשי ממשל ישראלים. בשלב זה, הוא הופעל על ארבעה אזרחים ישראלים בלבד. ימים אחר כך הכריזו ממשלות צרפת ובריטניה על סנקציות דומות.[8]

בניגוד לעתירות שהצגנו בנושא אספקה צבאית, הסנקציות אינן נכפות נגד רצונן של הממשלות הזרות. להפך, הן יוזמה של הממשלות עצמן. בניגוד לעתירות (שמבקשות צו שיפוטי או פסק דין), הסנקציות הן אקט מנהלי. כלומר, הן נעשות על ידי הזרוע המבצעת בלי הליך שיפוטי בבית משפט. באותה מידה, הן חשופות לתקיפה משפטית בארה"ב. כלומר, מי שנפגע מן הצו יוכל לעתור לבית משפט אמריקאי נגד ההחלטה. הבדל משמעותי נוסף מן העתירות בנושא אספקה צבאית הוא היכולת לשנות את ההחלטה. סנקציות מנהליות פתוחות יותר לשינוי. די בשינוי מדיניות של הממשלה המקומית.

קשה להצביע על קשר של אמצעי-מטרה בין הסנקציות ובין עצירת המלחמה בעזה, אבל ברור שלפחות הסנקציות האמריקאיות הן תוצאה של התארכות המלחמה ושיש בהן כדי לרצות את מי שזועמים על אי-הפסקתה, וברור שהסנקציות יכולות להוות תמריץ לישראל נוסף על שאר אמצעי הלחץ להפסקת המלחמה.

בית הדין הבינלאומי הפלילי מעלה הילוך

הדיון בעניין דרום אפריקה נגד ישראל מתקיים, כאמור, בבית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ). [9]. הדיון הסיט את תשומת הלב מבית הדין הבינלאומי הפלילי (ICC) ומפעילותו בהקשר הישראלי. [10] נראה שזו אולי הסיבה גם להד הנמוך יחסית של התבטאותו החריגה לאחרונה של התובע של בית הדין הפלילי. התובע הוא בעל התפקיד החשוב בבית הדין. הוא מנוע הייזום של חקירות, צווים וכתבי אישום. התובע הנוכחי, קאריס ח'אן, לא הסתיר בפתח הודעתו את הקשר שלה ל"דאגתו" מדיווחים על הפצצות ופלישה ישראלית לרפיח. [11] בהודעה ברשת X ("טוויטר") הבהיר ח'אן כי בית הדין מנהל חקירה בנוגע ל"מצב במדינת פלשתיין" והבהיר כי חקירה זו מקודמת כעניין של "עדיפות עליונה". התובע הזהיר בהודעתו מהפרת דיני המלחמה או ריקונם מתוכן. החלק הבוטה ביותר בהודעתו היה קביעתו כי מאז הבהיר זאת בשנה שעברה, "לא ראה שינוי מובחן בהתנהגותה של ישראל", ועל זה הוסיף שמי שאינם מקיימים את הדין [12] אל להם להתלונן אחר כך על פעולת בית הדין "על פי המנדט שלו". [12] את הודעתו חתם ח'אן באיום ברור "לכל המעורבים" ולפיו משרדו חוקר פשעים שבוצעו לכאורה, וכי יבוא חשבון עם האחראים. [13]

הודעת התובע באה באופן מובהק, על פי עיתויה ועל פי מילותיה הברורות, על רקע הרצון למנוע את התרחבות המלחמה הישראלית לרפיח. היא נועדה לשמש כלחץ מפני הרחבת המלחמה, ובהיכשל הלחץ [14] להביא לריסונה. [14] הודעתו משקפת גם את ההטיה בבית הדין. אומנם ח'אן קורא קצרות בסוף הודעתו לשחרור "כל בני הערובה" ומציין כי זהו עוד "מוקד" של החקירה, ועדיין ח'אן אינו מתייחס כלל לתשתית הטרור חסרת התקדים בעזה בכלל, וברפיח בפרט, ובכללה זו שאחווה באופן שיטתי במערכות ההומניטריות. התובע נחרץ בדבריו מבלי שיכול להיות לו בסיס עובדתי רציני, שהרי אין לו גישה לשטח הלחימה ואין לו שיתוף פעולה ישראלי. וכאמור, העיתויה והמילים ברורים [15] המטרה היא ללחוץ את ישראל לעצירת המלחמה או לריסונה מפני כניסה לרפיח.

רגע האמת בהליכים מול דרום אפריקה

בקרב תצטרך ישראל להחליט על צעדיה בנוגע להליכים שמנהלת נגדה דרום אפריקה בבית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ). אחד הצווים שהוציא בית הדין נגד ישראל תחום בזמן. הוא מחייב את ישראל להגיש דו"ח לבית הדין על פעולותיה למימוש שאר הצווים. [15] בין שישראל תיטוש את הדיון ובין שחלילה תמשיך בו, הדיון לגופו של עניין יחל. כלומר, גם בהיעדרה של ישראל.

בהעמקת הדיון ב-ICJ אפשר להדגים את הקשר שבין כל שיטות הפעולה המשפטיות נגד ישראל שמוצגות בנייר זה. התפתחות הדיון בבית הדין עלולה להקל על בתי משפט עליונים לכפות על ממשלות שלא לספק נשק וחלקי חילוף לישראל. ממילא ברור שכל אלו יוצרים לחץ על התובע בבית הדין הבינלאומי הפלילי להראות פעילות אפקטיבית נגד ישראל. פעולה במישור הפלילי של ה-ICC תעלה מצידה את הסיכונים שבדיון ב-ICJ, וכך הלאה במעגל שמזין את עצמו. כל זה במשולב יוצר לחץ מדיני-ביטחוני מתגבר על ישראל.

משמעויות ארוכות טווח

אפשר שהמלחמה המשפטית הרב-זירתית בישראל היא רק אינדיקציה למגמה רחבה יותר. כלומר, לדעיכת הלגיטימציה הישראלית לממדים שמזכירים את מעמדה של ישראל בעשורים הראשונים לחייה. יש למגמה הזו, ככל הנראה, קשר למגמות הגירה והקצנה של תפיסות עולם בעולם המערבי. לישראל יש כלי התמודדות שלא היו לה בעבר עם מצב שכזה, אבל יש לה גם גישויות שלא היו לה בעבר. הפתרון ארוך הטווח חייב לכלול תוכנית מיידית לפעולת מערכת הביטחון והתעשיות הביטחוניות תחת משטר נרחב של אמברגו נשק וסנקציות.

המלצות

יש להכיר בזה שהמאבק המשפטי נגד ישראל הפך "רב-זירתי"; שלרוב הזירות מטרה דומה; וחשוב מזה, להכיר בכך שמדובר במאבק שאינו "באמת" משפטי. זהו מאבק על עצם זכותה של ישראל להגן על עצמה. כל תכליתו של המאבק הזה, על רוב זירותיו, היא צמצום החופש הריבוני של ישראל לזכות להגנה עצמית. בהינתן שהמאבק הוא במהותו מדיני-ביטחוני, כך יש לטפל בו [2] בכלים מדיניים-ביטחוניים. אין להתפתות ולהיגרר אחר פעולות משפטיות נגדיות באותן ערכאות. הסבירות שישראל תקבל בהן צדק נמוכה.

יש לייחד בעלי תפקיד מדיני-ביטחוני שירכזו את המאבק במלחמה המשפטית הרב-זירתית נגד ישראל. לישראל יש אפשרות לרתום את מנופיה. לדוגמה, הפלישה הרוסית לאוקראינה שינתה לחלוטין את מצב הביטחון ותפיסת הביטחון של מדינות מרכז ומערב אירופה. הן נדרשות לפתרונות חימוש שאין עוד בידיהן. [16] הולנד, לדוגמה, זקוקה לנשק ישראלי יותר מכפי שישראל תושפע ממניעת חלקי חילוף דרך הולנד. לישראל יש גם עתודות גז שאירופה נדרשת להן. בנוסף, אחת המדינות המשפיעות באירופה היא גרמניה; לגרמניה מחויבות ייחודית לישראל ולביטחונה, וגרמניה עצמה נדרשת לטכנולוגיה צבאית ישראלית לתקופת הגישור עד לפיתוח אירופי עצמי. כל אלו הן רק דוגמאות.

ועדיין, צריך לומר ביושר: גם מרגע שימונו האנשים המתאימים וגם מרגע שתאומץ בישראל התפיסה הנכונה, גם אז יתאפשר ככל הנראה רק מזעור של הבעיה. למעשה, יש אפשרות ממשית שהבעיה תלך ותתרחב למרות פעולה ישראלית. יש אפילו אפשרות שישראל תיגרר לעידן של פעולה תמידית תחת אמברגו נשק וסנקציות. זה הזמן להכין תוכנית מפורטת [2] ואם נדרש גם

תשתית ² להפעלת מערכת הביטחון בעידן שכזה. יעדי התוכנית והתשתית יהיו להבטיח אספקה תקינה ורכש צבאי גם אם המתקפה המשפטית הרב-זירתית תתגבש חלילה לכדי מצור משפטי על ישראל.

C/09/657026 KG ZA 23-991 Oxfam Novibte The Hague Foundation v. the State [1]
of the Netherlands
.[\(\(https://uitspraken.rechtspraak.nl/details?id=ECLI:NL:RBDHA:2023:19744](https://uitspraken.rechtspraak.nl/details?id=ECLI:NL:RBDHA:2023:19744)

[2] הטיעונים המשפטיים של העותרים נגד אספקת נשק לישראל סובבים סביב מקורות נורמטיביים חוזרים. לדעתי, אף אחד מהמקורות האלו אינו מלמד על חובה למנוע אספקת נשק מישראל. מקור אחד הוא אמנת האו"ם בדבר סחר בנשק, 2 (New York, Arms Trade Treaty (April 2013). מקור נוסף הוא סעי' 1 המשותף לארבע אמנות ג'נבה. הוא יוצר מחויבות של המדינות לכבד ולהבטיח כבוד לכללי האמנה ("...undertake to respect and to ensure..."). מן החובה הזו להבטיח כבוד יש מי שגזרו מחויבות "To ensure respect' means that States, whether engaged in a conflict or not, must take all possible steps to ensure that the rules are respected by all, and in particular by parties to conflict". *Laurence Boisson de Chazournes and Luigi Condorelli*, Common Article 1 of the Geneva Conventions revisited: Protecting Collective Interests, ICRC מקור [\(\(https://www.icrc.org/en/doc/resources/documents/article/other/57jqcp.htm](https://www.icrc.org/en/doc/resources/documents/article/other/57jqcp.htm). חובה נוסף הוא האמנה בדבר מניעתו וענישתו של הפשע "השמדת עם", וההקשר ברור. כאמור, אני סבור שאין באף אחד מהמקורות האלו כדי לבסס חובה על ממשלות שלא למכור נשק לישראל. לעיתים הטענה מבוססת על תנאי רישיון אספקת הנשק המסוים. אלו תנאים שמדינה שמספקת נשק מתנה בהם את המכירה. בדרך כלל יכול רישיון כזה יכולת להשעותו אם יש חשש שייעשה בנשק פשע מלחמה או פגיעה בשלום וביציבות (תנאי זה, לדוגמה, משמש בסיס לתביעה ממשלת בריטניה שתחדל לספק נשק לישראל). על זה נוספים דיני זכויות האדם במשפט הבינלאומי (מבלי להיכנס לזויתו על היקפם והיקף תחולתם).

State lodges appeal in cassation against judgment on distribution of F-35 parts [3]
to Israel, Government of the Netherlands (12.02.2024)
[\(\(https://www.government.nl/latest/news/2024/02/12/state-lodges-appeal-in-cassati-on-against-judgment-on-distribution-of-f-35-parts-to-israel](https://www.government.nl/latest/news/2024/02/12/state-lodges-appeal-in-cassati-on-against-judgment-on-distribution-of-f-35-parts-to-israel)

Salma Ben Suisi, Human rights groups file legal challenge to stop UK licenses [4]
for Israel weapons exports, *JURISTnews* (10 December 2023)(
<https://www.jurist.org/news/2023/12/human-rights-groups-file-legal-challenge-to-stop-uk-licenses-for-israel-weapons-exports>

[5] אנשל פפר, האלוף (במיל) דורון אלמוג חשש ממעצר וביטל ביקור בלונדון, הארץ (31 מאי 2012) [https://www.haaretz.co.il/news/politics/2012-05-31/ty-article/0000017f-defe-d3ff-\(a7ff-ffffedfdb0000](https://www.haaretz.co.il/news/politics/2012-05-31/ty-article/0000017f-defe-d3ff-(a7ff-ffffedfdb0000); המדריך לבכיר הזהיר בלגיה, ניו זילנד, ספרד ובריטניה כבר איימו לתבוע בכירים ישראלים, "גלובס" (28 ינואר 2010) [.https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000534424](https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000534424)

[6] אסף אוני, הולנד מצטרפת לאיטליה, ספרד ובלגיה: מסרבת למכור חלקי חילוף ונשק לישראל, "גלובס" (12.02.2024) [.https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001471013](https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001471013)

Executive Order on Imposing Certain Sanctions on Persons Undermining [7] Peace, Security, and Stability in the West Bank (February 1, 2024) <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/presidential-actions/2024/02/01/executive-order-on-imposing-certain-sanctions-on-persons-undermining-peace-security-and-stability-in-the-west-bank>

Matthew Mpoke Bigg, France imposes sanctions on West Bank settlers, joining [8] the U.S. and Britain, New York Times (13 February 2024) <https://www.nytimes.com/2024/02/13/world/middleeast/france-israel-west-bank-sanctions.html>; James Landale and Andre Rhoden-Paul, UK sanctions four Israeli settlers accused of violence, BBC (13 February 2024) [.https://www.bbc.com/news/uk-68274777](https://www.bbc.com/news/uk-68274777)

[9] Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide in the Gaza Strip, (SOUTH AFRICA v. ISRAEL), ORDER (24 January 2024) <https://www.icj-cij.org/sites/default/files/case-related/192/192-20240126-ord-01-00-en.pdf>

[10] לסקירת סטטוס מטעמו של ה-ICC בנוגע לישראל, ראו: <https://www.icc-cpi.int/palestine>

[11] <https://twitter.com/KarimKhanQC/status/1757081372680700206> (12 February 2024)

[12] "All wars have rules and the laws applicable to armed conflict cannot be interpreted so as to render them hollow or devoid of meaning. This has been my

consistent message, including from Ramallah last year. Since that time, I have not seen any discernible change in conduct by Israel. As I have repeatedly emphasised, those who do not comply with the law should not complain later "when my Office takes action pursuant to its mandate

To all those involved: my Office is actively investigating any crimes allegedly" [13] "committed. Those who are in breach of the law will be held accountable

[14] אפשר שהודעתו של התובע באה גם כאמצעי להדיפת לחץ על בית הדין וחוסר ה"אפקטיביות" שלו.

[15] סעיף 86 לצו ה-ICJ, הע"ש 9 לעיל.

[16] אסף אוני, למה גרמניה, הולנד ופינלנד רוצות דווקא את הנשק הישראלי, "גלובס" (26.08.2023)

(<https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001456144>)

השתלטות עוינת: המיליציות האיראניות נערכות ליום הדין

written by רות וסרמן לנדה | 28.02.2024

בסבלנות ובשיטתיות איראן מטפחת ארגוני טרור, מעודדת כאוס במרחב ורוכשת השפעה במדינות באזור. הפתרון לזרועות התמנון מטהרן עשוי להיות קואליציה סונית בהובלה סעודית, אליה יצטרפו ישראל והמערב.

איראן מטפחת את ארגוני הטרור באזור [?] זה הפתרון לזרועות התמנון מטהרן

28.02.2024 | רות וסרמן לנדה | written by
בסבלנות ובשיטתיות איראן מטפחת ארגוני טרור, מעודדת כאוס במרחב ורוכשת השפעה במדינות באזור. הפתרון לזרועות התמנון מטהרן עשוי להיות קואליציה סונית בהובלה סעודית, שאליה יצטרפו ישראל והמערב.

היום שאחרי: ישראל צריכה להציב כמה תנאים בפני כל רשות אזרחית שתנהל את הרצועה

28.02.2024 | ד"ר עדי שורץ | written by
הכרה בישראל כמדינת הלאום של העם היהודי, התחייבות לא לפעול נגדה באלימות, והכרזה כי אין בעזה עוד פליטים [?] הכרה חד-צדדית במדינה פלשתינית חייבת להגיע יחד עם התנאים האלה לקהילה הבינלאומית.

לא להגיד: "לא"

28.02.2024 | פרופ' זכי שלום | written by
כיצד ישראל צריכה לנהוג מול היוזמה להקמת מדינת פלסטינית בגדה וברצועה.

להוציא את חמאס מעזה: האינטרס המשותף של מצרים וישראל

written by תא"ל במיל" יוסי קופרווסר | 28.02.2024
אף שאיבד הרבה מיכולותיו, חמאס עדיין מתנהל מעמדת כוח. מי שיכולה לגרום לפריצת דרך במגעים לסיום הלחימה היא מצרים, שגם תוכל לפקח בעתיד על שיקום הרצועה.

לסגור את ערוץ הרשע אל-ג'זירה

written by דוד מ' וינברג | 28.02.2024
רשת הטלוויזיה אל-ג'זירה, שמשרדיה בקטאר, היא אימפריית רשע. היא מאדירה את חמאס, כולל את מעשי הטבח ה"הירואיים" שלו ב-7 באוקטובר, את "ההתנגדות" המתמשכת נגד ישראל, ואת כל פעולות הטרור של כוחות הפרוקסי האיראניים נגד ישראל. הערוץ מסייע לחמאס באמצעות דיווח על תנועת כוחות צה"ל בעזה ועל ריכוז כוחות צה"ל לאורך גבול עזה. היא אף מעודדת טרור נגד ישראלים בתקופת הרמדאן הקרובה.

יש דרכים לחסום את השידורים של אל-ג'זירה מתוך גבולות ישראל ומהשטחים ואת קליטת הערוץ בישראל ובשטחים. אבל ישראל צריכה לאזור את האומץ לעשות זאת חרף מעמדה של קטאר כמתווכת בינה לבין חמאס בנושא החטופים.

בזירה הבינלאומית, כבר מזמן הגיעה השעה שגם מדינות המערב תפעלנה על מנת לכווץ את אל-ג'זירה. בסופו של דבר, הרשת מארחת את המטיפים האסלאמיים האנטישמיים הרדיקליים ביותר, שמרעילים את מוחותיהם של מיליונים נגד ישראל והמערב.

סגירת הפעילות של אל-ג'זירה בישראל באמצעות שלילת תעודות העיתונאי של הכתבים שלה נמצאת על הפרק מאז ששר התקשורת בשעתו, איוב קארה, העלה את הסוגיה ב-2017, בעקבות צעדים שנקטו ירדן, ערב הסעודית, מצרים, בחריין ואיחוד האמירויות לסגירת משרדי אל-ג'זירה וחסמת אתרי האינטרנט שלה במדינותיהן.

(מדינות אלה מהוות מטרה לחיצי הרעל של אל-ג'זירה מכיוון שהן אינן חלק מהמחנה הפרו-איראני או מהאסלאם הרדיקלי. אל-ג'זירה תמכה בקריאותיו של אוסאמה בן לאדן להפיל את המלוכה בסעודיה, בהפלת הנשיא מובארק במצרים על ידי האחים המוסלמים, במרד החות'ים

בתימן, במערכה שמנהל ארגון ג'בהת א-נוסרה, שהוא שלוחה של אל-קאעידה, נגד הנשיא אסד בסוריה, ועוד).

שר התקשורת הנוכחי, שלמה קרעי, החליט לשים את עצירת ההסתה של אל-ג'זירה בראש סדר העדיפויות שלו מיומו הראשון בתפקיד. הוא פעל רבות כדי לשכנע בכך את היועצת המשפטית לממשלה גלי בהרב-מיארה, את השב"כ, את המוסד, את משרד המשפטים ואת משרד הביטחון.

בשבוע שעבר הצביעו בקבינט הרחב בעד תקנות שתאסורנה על "פעולת שידור של ערוץ זר הפוגעת בביטחון המדינה", ועל אחת כמה וכמה בזמן המלחמה הנוכחית (שכאמור, במהלכה שידר ערוץ אל-ג'זירה מידע רגיש על פעולות צה"ל לאויבי ישראל, במקביל לתרומה הקבועה שלו לליבוי האלימות).

ניתן וצריך להרחיב את האיסור גם לערוץ אל-ערבי שבעלות קטאר, ולערוץ אל-מיאדין המופעל על ידי חיזבאללה.

אלא שהקבינט הביטחוני וקבינט המלחמה המצומצם טרם החליטו להוציא לפועל את סגירת אל-ג'זירה, למרות השלמת כל ההתייעצויות הביטחוניות והמשפטיות הנדרשות והצבעת הממשלה בעד המהלך. כנראה קשה להרגיז את התומך המרכזי של חמאס והבעלים והמממן של אל-ג'זירה, השייח' תמים בן חמאד אל-תאני, אמיר קטאר, בימים שבהם ישראל מסתמכת עליו (בטעות לדעתי) להשגת עסקה לשחרור בני הערובה.

יגאל כרמון, בעברו יועץ לוחמה בטרור לראשי הממשלה יצחק שמיר ויצחק רבין, ומי שייסד את המכון לחקר תקשורת המזרח התיכון (ממרי), התריע זה מכבר כי אל-ג'זירה ואל-ערבי הם "ערוצים במתכונת תעמולת גבלס, שמתפקדים כמגפון למסרים הצבאיים, המבצעיים והתעמולתיים של איראן וחמאס, עם השפעה עצומה הן במישור האידאולוגי והן במישור המבצעי".

בשנת 2020 פרסם מכון המחקר של כרמון מחקר רחב היקף (עם אינדקס של למעלה מ-700 קטעי וידאו) המוכיח באופן חד-משמעי ובשורה של היבטים את הרשע של אל-ג'זירה לאורך שני עשורים של דיווח. המחקר מעלה כיצד סיקור כזה מהווה איום אסטרטגי על יציבות המזרח התיכון, ועל אינטרסים מערביים בפרט. ערוץ אל-ג'זירה הוכח כפלטפורמה לג'יהאד עולמי, לאנטישמיות ולהכחשת שואה, ולתמיכה בוטה בטרור נגד ישראל.

מכון ממרי גם עקב וחשף כיצד נראה הדיווח של אל-ג'זירה משני צידי הגבול של עזה בעימות הנוכחי, דיווח שגם מסכן את כוחות צה"ל וגם חוגג את מתקפת המגה-טרור של חמאס.

ב-7 באוקטובר, יום הטבח, חגג כתב אל-ג'זירה תאמר אלמישל את האירועים, כשכתב: "עזה מייצרת ניצחון וכבוד למולדת ולאומה שלה". אחמד מנצור, מגיש באל-ג'זירה, הפיץ סרטון שבו נראים מחבלי חמאס גוררים שני חיילים ישראלים על הקרקע, וכתב: "התמונה ההיסטורית הזו

שווה לא פחות ממאות מיליארדי הדולרים שציוני העולם השקיעו בישראל בעשורים האחרונים".

בפוסט תגובה לאמירתו של הנשיא ג'ו ביידן כי חמאס "אינו מייצג את השאיפות של העם הפלסטיני", כתבה מגישת אל-ג'זירה גאדה אואסיס: "ברצינות? האם אחינו [ביידן] עשה משאל על דעתנו בעניין?".

בחודש שעבר חשף צה"ל כי שני "עיתונאים" של אל-ג'זירה שנהרגו על ידי צה"ל בעזה היו חברים בחמאס ובג'יהאד האסלאמי הפלסטיני. לפני שבוע נחשף עוד כי כתב אל-ג'זירה בשם איסמעיל אבו עומר, שנפצע בתקיפה אווירית של ישראל ליד רפית, הוא מפקד בחמאס, וממלא תפקיד של סגן מפקד פלוגה בגדוד ח'אן יונס המזרחי של חמאס. איסמעיל אבו עומר היה בין הפולשים לישראל מעזה ב-7 באוקטובר, וצילם מתוך קיבוץ ניר עוז במהלך ההסתערות של חמאס. גם כתב בשם מוחמד ווישה התגלה כ"עיתונאי אל ג'זירה ביום ומחבל חמאס (ביחידה נגד טנקים) בלילה".

זה מחזיר אותנו למדיניות הישראלית. הפעולה נגד אל-ג'זירה היא דחופה בשל הרמדאן המתקרב והמשמש כל שנה תירוץ/הזדמנות להגברת מעשי הטרור נגד ישראלים יהודים בירושלים, ביהודה ושומרון ובמרכז הארץ. חמאס קורא בגלוי לפלסטינים באזורים אלה להצטרף למתקפת "מבול אל אקצא" שלו על ישראל באמצעות הוצאה לפועל של פיגועי טרור, ואל-ג'זירה מהדהדת ומעצימה את המסר.

חסידי "חופש הביטוי" ואלה שפועלים בשירות הפלסטינים טוענים שאיסור הפעילות של כתבי אל-ג'זירה בישראל הוא מדרון חלקלק לעבר דיקטטורה (כאילו שהדיקטטורה בעזה או בקטאר הטרודה אותם אי פעם), וכי בכל מקרה מהלך כזה יהיה בלתי יעיל, שכן אל-ג'זירה תמשיך לשדר בחופשיות מעזה.

זו בדיוק הסיבה שישראל צריכה ללכת רחוק יותר, ולחסום את הגישה לאל-ג'זירה בעזה. על ישראל להשתלט על אתרי האינטרנט של אל-ג'זירה ולהשבית אותם בכל מקום שהיא יכולה, ולכל הפחות להקפיא את הגישה לאתרי אל-ג'זירה בערבית בישראל ובגדה המערבית ובעזה.

כן, אני יודע שאל-ג'זירה משדרת את החדשות שלה לבתים פלסטיניים גם דרך שידורי לוויין ולא רק דרך האינטרנט, אבל אני משוכנע שבהיותה "סטארט-אפ ניישן" ואלופת היי-טק, ישראל תדע גם כיצד לחסום את הקליטה הלוויינית של אל-ג'זירה.

מהלך ישראלי נחוש לסגירת אל-ג'זירה יפעל גם כאיתות ברור למנהיגים בווינגטון ובמקומות אחרים לפעול סוף סוף בהחלטיות במדינתם נגד הערוץ המסוכן. אין לי ספק שאם כוחות הביטחון והמשטרה בארה"ב, קנדה ואירופה יעשו בדיקה מעמיקה, הם יגלו כי אל-ג'זירה מלבה את הלהבות של ההפגנות האנטי-ישראליות והאנטי-מערביות עתירות השנאה והתוקפנות, שמתפשטות כה מהר בערים הגדולות שלהם.

גם אלה במערב ובישראל שחולמים על רשות פלסטינית "מחודשת", אשר יום אחד בעתיד הרחוק תקים מדינה שוחרת שלום לצד ישראל, בוודאי מבינים כי פעולה מיידית לבלימת ההשפעה החתרנית של אל-ג'זירה ☒ שהיא רצחנית גם כלפי ישראל וגם כלפי הרשות הפלסטינית הנתמכת על ידי המערב ☒ היא לא פחות מצו השעה.

המאמר פורסם בערוץ 7, בתאריך 23.2.2024.

היוזמה שתכשיר את טבח 7 באוקטובר: הדיבורים על מדינה פלשתינית הם פרס לחמאס

28.02.2024 | שבת מאיר בן שבת | written by

התוכנית האמריקנית לא רק תבטיח את שרידותו של ארגון הטרור, אלא תכתיר אותו כמי שהעניק לפלשתינים את ההישג הגבוה ביותר שלהם ☒ עם שיעורי תמיכה גבוהים, חמאס בדרך הבטוחה לתפוס את השלטון גם ביו"ש.